

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 28 APRIL.

De Kamer.

De Kamer der Volksvertegenwoordigers heeft dinsdag hare werkzaamheden hernomen en de algemeene beraadslaging geopend over de fiscale hervormingen, door het gouvernement voorgesteld.

Talrijke leden hebben het woord gevoerd. De beraadslaging leverde weinig belang op; al de redenaars keurden, in princip, de voorgestelde maatregelen goed, doch de meesten wenschten of wijzigingen in te voeren, of het te volledigen. Onder deze laatste moeten wij den heer Kervyn van Lettenhove noemen, die 't accijsrecht op het bier, den gezonden volksdrank, zou willen zien verminderen, in de plaats van de belasting op het zout af te schaffen.

De discussie is heden voortgezet geworden.

De toestand in Frankrijk.

De algemeene beweging voor de volksstemming van den 8 mei, op de nieuwe Grondwet, is in Frankrijk begonnen. In alle groote steden, doch voornamelijk in Parijs, wemelt het van comiteeten, om voor en tegen de stemming van het plebisceit te werken. Het Staatsbestuur is uiterst toegevend op die vereenigingen en op de artikels der republikaansche en andere tegenkantende dagbladen, die van nu af reeds zeer hevig zijn tegen het keizerrijk.

Bij die bewegingen voegen zich de werkstakingen, die niet slechts in sommige departementen, maar ook in Parijs begonnen zijn, en aan dewelken men, onder 'voorwendsel van loonverhoging, eene politieke en sociale richting geeft. Vooral de *Marseillais*, het blad van Henri Rochefort, vaart geweldig uit, niet alleen tegen den Keizer en zijn Staatsbestuur, maar ook tegen den eigendom en 't kapitaal: het predikt openlijk den oorlog der werkers tegen de meesters; het roept om zoo te zeggen de Republiek uit!

Het comiteet der leden van de linkerzij der Wetgevende Kamer is even ijverig werkzaam als dat der rechterzij. Door tusschenkomst van een der republikaansche leiders der linkerzij, den heer Gambetta, is eene som van honderd duizend francs in bankbiljetten in handen van dat comiteet gestort door zekeren Italiaan, den heer Henri Ceruschi, te Parijs woonachtig.

Er bestaat, derhalve, geene dubbelzinnigheid meer op de kwestie van 't plebisceit: « het keizerrijk of de republiek, » is het vraagstuk welk opgelost moet worden; geene politieke kwestien van vrijheid of Grondwet, van vooruitgang of hervorming zijn voor de tegenkantingspartij op het spel bij de algemeene volksstemming van den 8 mei: voor haar, is het eenigste punt van beslissing: de opkomst der Europeesche democratische en sociale Republiek.

Om dat doelwit te ondersteunen, bewerkt men nu op verschillende punten werkstakingen, ten einde groote massen volks te been te hebben bij het uitbreken van bewegingen en onlusten. Van den anderen kant, zien wij in het manifest der *Internationale*, welke hare vertakkingen schiet in Frankrijk, Engeland, Duitschland en België, dat haar groot oogmerk insgelijks is de oorlog tegen het kapitaal en tegen de grondeigenaars.

De stemmingsstrijd op de nieuwe Grondwet in Frankrijk wordt dus nu openlijk geleverd door het leger der Europeesche revolutie. Al derzelver oversten zijn overmoedbaar in de weer, om Keizer Napoleon III, die Keizer der Franschen is door den *wille des Volks*, in de stemming van den 8 mei, bij middel van de meerderheid der ontkennde briefkens, zoo al niet feitelijk, dan toch wettelijker en zedelijker wijze, zijne macht en zijn gezag te ontnemen.

Bij de republikaansche partij voegen zich, in die stemming, insgelijks de andere tegenkantende partijen des keizerrijks: de gewone oppositie der Kamer, de Legitimisten, de Orleanisten en andere tegenkanters. Men ziet, derhalve, dat de worsteling warm zal zijn, en de Keizer zich inderdaad aan een vuurproef onderwerpt.

Wensch nu Frankrijk de Republiek? Dit is eene andere vraag. De tweede Republiek door de overdrevene heethoofden zoo jammerlijk en moedwillig oververre geworpen, ligt met hare gevolgen nog te versch in 't geheugen, om die vraag bevestigend op te lossen; want daarnit is niets voortgesproten dan bloed- en geldverlies, aanhoudende crisis en verslapping van zaken, en een sterk dwangbeheer, welk men eindelijk gelukkig is te gaan veranderen in een vrijgevig grondwettelijk bestuur.

Ongetwijfeld zal de tegenkantingspartij voor den 8 mei veel beweging en lawijt, wellicht woelingen onder het werkvolk in Frankrijk

teweeg brengen. Wellicht zullen wij nogmaals de boulevardrevolutie zien tegen de gazlantaarns en de vensterluiken; misschien zal men het zoo bont maken met het ongestoorde volle genot der vrije vereeniging en beraadslaging, dat de gewapende macht tusschen beide zal moeten komen. Doch wij houden ons voorop verzekerd dat de overgrote meerderheid der fransche kiezers, de verstandige werklieden, de burgerij, de landbouwers, nijveraars en koophandelaars, de begoedede personen van allen stand, de nieuwe Grondwet, met hare schoone vrijheden, de handhaving der orde en rust, de herleving der zaken, zullen verkiezen boven de onzekere waagkansen eener nieuwe revolutie, welke, bij veel bloed- en geldverlies, eene nieuwe en noodlottige crisis in Frankrijk, ja wellicht in een groot deel van Europa, zou doen geboren worden.

Kerkelijke staat.

Men schrijft uit Rome:

Woensdag middag ten half 5 ure begonnen in de kerken van Rome hetgeen de Romeinen gewoon zijn de rouwplechtigheden te noemen. Er waren in de St-Pieterskerk meer menschen vergaderd dan men sedert de opening van 't Concilie gezien had. De sixtijnse kapel was voor ieder geopend, en daar werden de lamentaties gezongen, die jaar op jaar den diepsten indruk te weeg brengen. Bij het *Benedictus* der Laudes werden de kaarsen uitgedoofd; de zon wierp hare laatste stralen door de vensters, en weldra was de tempel Gods in duisternis gehuld. De pauselijke kapel voerde het *Miserere* van Bani uit. Onmogelijk de aandoeningen te beschrijven, die deze smartelijke plechtigheid, bij de duisternis des nachts verricht, opwekten; geen geroed dat niet geschokt werd; niemand, die niet treurde met de lijdende Moeder en zich aan overwegingen overgaf, die menige bekeering kunnen bewerkt hebben. Tegen het einde des gezangs werden acht gele kaarsen, om het Moedergodsbeeld staande, ontstoken, en daarna de kostbaarste relieken, die het grijze Rome bezit, als: een groot stuk hout van het H. Kruis, een nagel en de doek van Veronica voor de vereering der geloovigen ten toon gesteld.

Intmiddels had in het klooster van de pelgrims van de H. Drievuldigheid eene plechtigheid van geheel anderen aard plaats. Talrijke aanzienlijke Romeinen: prinses, kardinalen en bisschoppen, alle leden van de Broederschap van de H. Drievuldigheid, en de roode tunica als het teeken van hun lidmaatschap dragende, haalden zich daar vereenigd in een groote zaal, waar het beeld van den H. Philippus Neri, den stichter der Broederschap, tusschen waslicht prijkte. Die eelen en geestelijken kwamen de pelgrims ontvangen, die uit de geheele wereld waren toegesnel om de H. Week in Rome door te brengen. Het getal der aanwezige pelgrims bedroeg 300; onderscheidene hunner kwamen uit het Napelsche en hadden een voetreis van 4 dagen gemaakt.

Kardinaal Morichini stortte eenige gebeden voor het beeld van den H. Philippus, waarna alle ordebroeders voor de pelgrims nederknielden, hun de voeten wuschen en die kusten. Verbeeld u een roeminschen graaf of kardinaal, die een napelschen boer of onbekenden Amerikaan de voeten wast! Toen de plechtigheid afgelopen was, plaatsten de pelgrims zich aan lange tafels en gebruikte den maaltijd, waarbij zij door de ordebroeders werden bediend. De wijn werd niet in glazen maar in houten kopjes geschoonken volgens de wijze, waarop de Christenen uit de eerste tijden des Christendoms den wijn dronken.

Te gelijker tijd werden drie honderd vrouwelijke pelgrims in eene andere zaal des kloosters door roeminsche dames, in het zwart gekleed, de voeten gewassen en gespijzigd.

Op Witten Donderdag werd de plechtigheid in de schitterend verlichte St Pieterskerk voltrokken in tegenwoordigheid van den Paus en al de bisschoppen. Nadat de H. Mis door een der kardinalen was opgedragen, daalde Pius van zijn troon, nam het H. Sakrament en droeg het processiegewijze door al de kardinalen en bisschoppen voorafgegaan en gevolgd, naar de rustplaats. Vervolgens krom hij naar het dak van den gevel der basiliek en gaf den zegen aan de verzamelde menigte als een herinnering aan den afscheidingszegen, dien Christus voor Zijn lijden aan Zijne leerlingen gaf.

In het koer der vatikaansche basiliek teruggekeerd, vond Pius er 13 arme priesters; hij naderd hen, omgordde zich de lendenen, nam een bekk, wiesch hun de voeten en gaf hen vervolgens den zegen. Daarna met hen naar den atrium gaande, bediende hij hen aan tafel, aldus het woord van Christus volbrengende: wat ik u gedaan heb, doet dat aan elkander.

De Chineesche ambassade is aangekomen te

Brussel en afgestapt in het hotel *Belle Vue*. De Chinezen zullen het genoegen niet hebben door den koning ontvangen te worden, of zij zouden moeten blijven tot den 8, want alsdan komt de koning expres uit de Ardennen, om de paarden koersen bij te wonen.

Een radikaal blad beschuldigt den Koning omdat hij 1000 wullen dekens gegeven heeft aan de Maatschappijen St-Vincentius-à-Paulo en St-Franciscus-Regis. Wat mislaad, indien het waar was! Doch hier alweer is de leugen boven. De St-Vincentius heeft 100 dekens van de 1000 gekregen, en de St-Franciscus-Regis... geen enkele — en de laatste had ze ook niet nodig. Hoe zouden de leugenbladen bestaan, indien zij alles niet vervalschen!

DIEFSTAL IN DE REKENKAMER. — Het is nu bewezen, dat de ontvreemdingen dagteekenen van voor twee jaren. Men vraagt wat de dieven met de overgrote sommen gedaan hebben, die de obligatiën vertegenwoordigen. Het schijnt dat, in de laatste dagen, De Meulemeester op de beurs speculeerde en hoopte terug te geven, wat hij onwettig gekregen had. Zoolks gewoonlijk ondervond hij niets dan tegenslag. Haisne was te Elsen zeer gekend. Vroeger was hij luitenant kwartiermeester der burgerwacht; het was een doorbrenger, drifrig naar plezier en vrouwen, doch een slecht ambtenaar. Ook bleef hij slechts in de Rekenkamer ten gevolge der welwillendheid van den president.

Een bewoner uit het St-Jansstraatje, te Antwerpen, heeft eergisteren gepoogd zich te zelfmoorden met in de Kasteelsche vest te springen. De kerel was dronken, en dank aan spoedige hulp werd hij gered. De dronkaard was niet te vreden over zijne redding, en meende zijne redders een pak slagen voor hunnen moed en zelfopoffering te geven. Gelukkig kwam de politie ter plaatse, en de man werd naar zijne woning gebracht. Hij zegde aan de agenten dat het belachelijk was hem te redden; want dat hij zich vandaag of morgen toch zal zelfmoorden. Als men den dronkaard vroeg waarom hij zich van het leven wilde berooven, antwoordde hij onveranderlijk: omdat België een apentand is!

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

DE BEWEGING DER NIEUWE VOLKSTEMMING.
Parijs, 25 april.

De zendbrief des ministers aan de openbare ambtenaars is gisteren per telegraaf naar alle gemeenten van Frankrijk geseind en reeds aangeplakt naast de proclamatie van den Keizer. Uit beide stukken kan eenieder de juiste beteekenis der volksstemming van den 8 mei begrijpen.

De vertegenwoordigers der vreemde Mogendheden hebben de teksten van beide stukken aan hunne regeeringen medegedeeld.

De heer justitieminister Emile Olivier, voorloopige minister der buitenlandsche zaken, heeft heden namiddag, in naam van het diplomatisch corps, de gelukwenschen ontvangen, bij monde van den pauselijke nuntius prins Chigi, over den inhoud der keizerlijke proclamatie en des ministerieelzenden briefs, welke van zoo een groot belang zijn voor de vreemde kabinetten als voor Frankrijk.

Het grootste vraagstuk is nu duidelijk gesteld. Men zal weten, of Frankrijk de vrijheidslievende politieke hervormingen goedkeurt, door de honderdzestien leden der linker middelzij van 't Wetgevend ligchaam het verleden jaar den Keizer voorgesteld, en die aanstonds gevolgd werden door Napoleon's boodschap van den 12 juli, de afreding des heeren Rouher en de aankomst des kabinetts van den 2 januari.

De ministers van den 2 januari, gevolmachtigden der honderdzestien, zijn enkel de uitvoerders van de wenschen der natie geweest, sinds den aanvang der Weigeving uitgedrukt in de ondervraging, waarin men het noodzakelijk verklaarde van nu voldoening te geven « aan » het gevoel des lands, met dit krachtadiger en » vollediger deel te doen nemen aan het bestuur » der openbare zaken. »

De nieuwe Grondwet, op dewelke nu gestemd zal worden, is de verwezenlijking dier wenschen: zij doet het land krachtvol deel nemen aan 't bestuur der zaken. De ware vrijheidsvrienden, de vrienden van orde en vooruitgang zullen derhalve die Grondwet goedkeuren, welke de nationale souvereiniteit bekrachtigt en het ministerie verantwoordelijk stelt voor de daden van den Vorst. Die stemming zal tevens eene plechtige protestatie zijn tegen de pogingen der overdrevene demagogen, die nu, even als ten jare 1848, de heropkomst der vrijheid in Frankrijk willen tegenwerken.

Dat dit plan wederom bestaat, blijkt uit een artikel van den heer Descluzes, dat 't vraagstuk

in den *Réveil* stelt als volgt:

« Het volk wordt gewaarschuwd — zegt de boezemvriend van den heer Ledru-Rollin. — Ja stemmen, is den Keizer eenen vrijbrief van oppermacht geven. Neen stemmen of zich onthouden, is het keizerrijk verstoeten in zijne daden, in zijne instellingen zoowel als in zijne aanspraken op voortduur.

« Tusschen het Keizerrijk en de Republiek, zal de natie niet aarzelen: zij zal stemmen voor de democratische en sociale Republiek. »

Er bestaat aldus geen middelkeus: het vrijzinnige Keizerrijk, ofwel de sociale Republiek, moeten voorspruiten uit de stembus op 8 mei.

ETIQUETTE DER KONINGEN.

M. Louis Veuillot, die een meester is in het satirieke, hekelt scherp de belachelijkheden van het koninklijk ceremonieel, zoo als het nu nog bestaat:

« De keizer van Marokko geeft zijne audiencies te paard. Dat is bewijzen dat hij zich waarde toekent. De man te paard heeft niet veel te zeggen, om te doen zien dat hij hooger is dan hij die te voet spreekt. Sedert de revolutie hebben onze koningen dat voorbeeld gevolgd; zij verschijnen te paard, en nog om welsprekender te zijn, omringen zij zich van zoveel soldaten als zij kunnen bijeen rapen — en dan nog schiet men met het kanon.

« Ziedaar hoe deze menschen zich heminnelijk en respectabel maken!

« Na veel andere dingen beproefd te hebben, ondervonden zij dat dit nog het beste van al was, zoodaanig zelfs, dat zij het nu allen eens zijn en altemaal *repus* geven.

« Men krijgt een bezoek, men viert eenen verjaardag — wapenschouwing! Ziet eens zijne soldaten, broertje, heb ik het middeltje niet bij de hand om u des noodig ferm af te ranselen!

« Daarna gaat men zamen de *Belle Hélène* zien; men slikt eene kante die vijf honderd francs kostte, men tap een vat met cerekruisen af — ziedaar het feest. Het schijnt zeer schoon, al het bij toeval niet onderbroken wordt door... eenige pistoolschoten.

ALWEER WAT NIEUWS.

Er heeft zich te Parijs eene zonderlinge maatschappij gevormd, welke reeds meer dan 100 leden telt. De leden dezer maatschappij verklaren, door eene bijzondere en uitdrukkelijke aanhaling in hun testament, dat zij na hunnen dood niet willen begraven worden; zij bevelen, integendeel, dat hunne lijken aan de amphitheatres zullen worden overgeleverd, om ontleed te worden.

Zij nemen deze beslissing met het doel, om zooveel het hun mogelijk is, bij te dragen tot den vooruitgang van deze zoo belangrijke wetenschap, en zonder welke eene diepe studie der kunst van genezen, onmogelijk is. Zij denken insgelijks door deze beslissing de vooroordeelen der leken verdwijnen, welke er tegen de ontleding der lijken bestaan.

Pauselijke Staten.

Rome, den 24 april.

Het Concilie heeft met eenparige stemmen de Constitutie de *Fide* (van het geloof) aangenomen.

Rusland.

Men weet dat het russische gouvernement alles doet wat mogelijk is, om Polen te dekaatholiseren. Dezer dagen had men naar Vilna, twee honderd rituelen gezonden, *verbeterd* naar de russische manier. Die rituelen moesten aan de geestelijkheid uitgedeeld worden. De priester Piotrowicz, deken van al de kerken van Vilna, is den 6 april op den preekstoel geklommen en heeft een levendig tafereel opgehangen van hetgeen de katholieke, aan vervolgingen te lijden had; hij sprak van den ritueel en zegde er 109 verbrand te hebben. Een enkel exemplaar had hij bewaard, om dit openlijk dit lot in de kerk te doen ondergaan. Het exemplaar van het schismatieke gouvernement werd openlijk verbrand. Aan den voet des altaars knielden de priester neer en riep luid de bescherming der goddelijke Voorzienigheid in, tegen den wreeden vijand. De aanwezigen waren diep ontroerd. Onnoodig te zeggen, dat bij het verlaten der kerk, Piotrowicz werd aangehouden en zonder vonnis gedeporteerd. Om een bewijs te geven hoe de poolse katholieken, tot zelfs de kinderen, overluid zijn dat zij verdrukt worden, halen wij het volgende aan: In de hevigste koude des afgelopen winters kwam de directeur van het collegie van Mohilew, den leerlingen aankondigen, dat zij, in de strenge koude, thuis konden blijven. Een poolsch kind vroeg alsdan: « Mogen de katholieken ook naar huis gaan?... »